

Mi lett volna, ha….?

2012 június 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Tudom, komoly ember nem kérdez ilyet, mert a valóság nem feltételes módban m?ködik, de aki az igazat keresi, nem csak a valódit, az azt is tudja, hogy az igazság egy jelent?s része az erre a kérdésre adható válaszban búvik meg, így aki az igazságra kíváncsi, annak minden sznob el?írás ellenére is fel kell tenni a kérdést.

Mi lett volna, ha az IMF, az Európai Bizottság már 2006-ban is oly kemény, szigorú, merev lett volna, mint 2010 tavaszától az Orbán-kormánnyal szemben volt, s amilyennek mutatkozik ma is?

Nem vagyok én egy Lengyel László, ezért a lehetséges gazdasági hatásokra nem térnék ki, viszont annyi biztos, hogy maradt volna valami a jelzett intézmények és Barrosóék azóta semmivé foszlott tisztességéb?l, hitelességéb?l, amennyiben az efféle dics?ség ambicionálja ?ket egyáltalán. Feltehetjük úgy is a kérdést: mi lett volna, ha 2010 tavaszán–nyarán az Orbán-kormányt azonos mércével mérik, mint Gyurcsány, majd Bajnai kabinetjét, és Orbánéknak is elnézik azokat az el?írásoktól való eltéréseket, amelyeket a szocialisták játszva és dalolva elkövethettek? Mi lett volna, ha a polgári kormánynak is szabad lett volna – legalább az els? csonka évben – túllépni az el?re, nem is általa megszabott költségvetési hiányel?írást, s els? megnyilvánulásai között hozhatott volna néhány hangulatjavító, bérnövel?, árcsökkent? intézkedést?

Hova jut, hol tartana ma az ország, ha a kétharmados többséggel megválasztott kormány ugyanolyan esélyeket kap az EU-tól, a nemzetközi pénzügyi, gazdasági szervezetekt?l, mint az el?z?, szocialista kormányok kaptak? Mi lett volna, ha csak egy pillanatnyi lélegzetvételhez jut a magyar gazdaság, s nem azon kellett volna az els? másodperct?l gyötr?dnie, honnan teremtse el? az államadósság törlesztéséhez nélkülözhetetlen összegeket úgy, hogy ne omoljék össze, s még a lakosság se rokkanjon bele? A konkrét válaszokat ezúttal sem tudom, ám az a tény, hogy a kormánypárt két év után még mindig gy?zelemre áll, azt jelzi: nagyon sokan feltették a kérdést, hogy is volt, mi is történt, mi lett volna, ha…?

Félidejéhez érkezett a második fideszes kormányzás els? ciklusa. Az ellenzék már két éve is minden kétséget kizáróan kijelentette, hogy a kormány megbukott. Ez azóta is elhangzik napjában többször, ennek ellenére a kormány, ha csökkent is a támogatottsága, az összeomlásnak legcsekélyebb jeleit sem mutatja. Pedig még a legelvakultabb hívei sem mondhatják, hogy az iránta megnyilvánuló várakozásokból túl sokat beteljesített volna. Két jóléti ígéretr?l tudjuk belátni, hogy a megvalósulás útján vannak, meg?riztetett a nyugdíjak vásárlóértéke, s lakossági megszorítások helyett a fogyasztásra kirótt különadókkal növelik a bevételeket. Az alkotmányosság terén érzékeltünk hiányosságokat, az új alkotmány ezeket nem ellensúlyozza, egyébként is, az alaptörvény nagyszer?ségét csak a gyakorlat bizonyíthatja, miként az új Btk.-ról is ugyanez a véleményünk. A médiatörvény vagy a munka törvénykönyve körül gerjesztett gusztustalan hisztériák nem a kormányt min?sítik, viszont

kétségtelen, hogy nem érzékeljük, miszerint mostanság jobb lenne az élet, mint két évvel ezel?tt, nem látjuk, mib?l lesz egymillió munkahely, nem tudjuk, az el?ttünk lév? években mit?l lesz jobb az életmin?ségünk, mit?l leszünk jobb módúak, felszabadultabbak, mint voltunk a szocialista kormány leváltása idején.

Az emberek érzékelik, a kétharmad ellenére sem lett sokkal jobb, könnyebb, vidámabb az élet, hiába reménykedtek benne. Mégis kitartanak a kormány mellett, mert józan polgári belátással, az igazság megismerésének igényével id?r?l id?re felteszik és megválaszolják maguknak a kérdést: mi lett volna, ha…?

Ugró Miklós - mno.hu

Ajánló